

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 563 יום ה' 6 בינואר 2011

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

מאמר

פסיקה

מחוץ לחוק

הצעת חוק: תיקון 180 לפקודה – הלוואות בינלאומיות // הצעת חוק: הקלות בשבח למכירת נכסי חללי מערכות ישראל

השלכות המס של הצעת החוק לתיקון סעי' 85 לפקודה (תיקון 180)

מ"ה – לא ניתן "לפתוח" שומת מס של שנה "סגורה" // מע"מ – חיוב בכפל מס של 50 מיליון ₪ בשל הרשעה בפלילים

מבצע "פנאי פלוס" בשרון // פחות בירוקרטיה ברשות התאגידים // שוחררו הכספים של קובי פרץ // פ"ש נצרת עם הפנים לקהילה // חשיפת חשבונותיו של גאידמק

עדכונים מהשטח

הצעת חוק: תיקון 180 לפקודה – הלוואות בינלאומיות

◆ בהצעת החוק מוצע להבהיר ולקבוע, כי הלוואה לא תכלול הלוואה שהיא עסקה בין-לאומית כמשמעותה בסעיף 85 לפקודה, שכן בסעיף 85 לפקודה נקבעות הוראות מיוחדות החלות רק לגבי עסקאות בין-לאומיות. הבהרה כאמור קיימת גם לעניין קביעת ריבית רעיונית לפי סעיף 3(ג) לפקודה.

◆ **הערת מערכת: לעניין השלכות הצעת החוק ראה מאמר בעמוד 2 בגיליון זה.**

◆ ביום 20.12.10 פורסמה מטעם הממשלה [הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה \(מס' 180\), התשע"א-2010](#).

◆ סעיף 3(ט) לפקודת מה הכנסה, קובע כי אדם שקיבל הלוואה ללא ריבית או בריבית בשיעור נמוך משיעור הריבית שקבע לעניין זה שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יראו את הפרש הריבית כהכנסה ממתן שירותים - כשההלוואה ניתנה לאדם ממי שהוא מספק לו שירותים, או כהכנסה לפי סעיף 2(4) לפקודה - בכל מקרה אחר. "הלוואה" מוגדרת בסעיף האמור "לרבות כל חוב".

הצעת חוק: הקלות בשבח למכירת נכסי חללי מערכות ישראל

איבה וטרור שנפטרו לפני יום 1.4.1981, וביניהם חללי מלחמת ששת הימים ומלחמת יום הכיפורים.

◆ **הצעת חוק זו באה להקל את שיעור מס השבח שישולם בגין מכירת נכסי חללים שנרכשו בידיהם עד ליום 31.12.1960, על ידי יורשי חלל או יורשי יורשיו של חלל שנפטר לפני יום 1.4.1981, וקובעת כי יום הרכישה שייחשב ליורשיו הוא יום רכישת הזכות על ידי המוריש עצמו.** הטבה כאמור תתאפשר במקום בו המוריש הוכר כחלל מערכות ישראל או כחלל פעולות איבה וטרור על ידי מוסד המוסמך להכיר בו ככזה. כך, יורשי מוריש המוגדר כחלל, לא יישאו בתוצאות מס עצומות יחסית, רק בגין פטירה טראגית של המוריש.

◆ עפ"י דברי ההסבר, בכל הקשור לשיקולי תקציב, מדובר בהצעה מצומצמת החלה על מורשים ספציפיים. בנוסף, שווי ההטבה הגלומה בהצעה, הולך ופוחת עם השנים, שכן ככל שמכירת נכסי יורשים כאמור תתעכב, ממילא אחוז המס שיחול במכירתם יקטן, לאור מנגנון הליניאריות המשייך חלק גדול יותר מהשבח לחלק השבח המוטב ממילא בחוק, קרי חלק השבח שצמח לאחר יום 7.11.2001.

◆ ביום 3.1.11 הונחה על שולחן הכנסת ע"י ח"כ [שלמה מולה: הצעת חוק מיסוי מקרקעין \(שבח ורכישה\) \(תיקון\) – מכירת נכסי חללי מערכות ישראל או חללי פעולות איבה וטרור על ידי יורשיהם או יורשי יורשיהם\), התשע"א-2011](#).

◆ עפ"י דברי ההסבר, סעיף 26 לחוק קובע, כי כאשר המוריש נפטר לפני יום 1.4.1981, נקבע כי יום רכישת יורשיו את זכותו במקרקעין או באיגוד מקרקעין הוא יום פטירתו, ואילו כאשר המוריש נפטר ביום 1.4.1981 או לאחריו, יום הרכישה שייחשב ליורשיו הוא יום רכישת הזכות על ידי המוריש עצמו. כך, הפגיעה הכלכלית הקשה ביותר מבחינת שיעורי מס השבח מתרחשת במקום בו מוריש נפטר לפני יום 1.4.1981 והנכס שהועבר ליורשיו נרכש על ידו לפני יום 1.1.1961, קרי היה נכס מוטב מבחינת שיעורי המס לו נמכר על ידו, במותו הוא מוריש ליורשיו את הנכס כשהוא עתיר מס, שכן רוב השבח שימוסה בגינו הוא השבח בשיעור שנקבע עד ליום 7.11.2001, אז חלו שיעורי המס המרביים.

◆ בין הנפגעים כלכלית כאמור לעיל, מצויים יורשיהם של חללי מערכות ישראל או חללי פעולות

השלכות המס של הצ"ח לתיקון סעי' 85א לפקודה (תיקון 180) עופר פרץ, רו"ח ומשפטן, ראש חטיבת המיסוי בקבוצת נס טכנולוגיות אשר טוריאל, רו"ח ומשפטן מחטיבת המיסוי בקבוצת נס טכנולוגיות

א. בדברי ההסבר לתיקון מצוין: "ההלוואה היא מבעל השליטה לחברה הנשלטת על ידו".
 ב. שליטה מוגדרת בסעיף 85א כנוסחו כיום; "החזקה, במישרין או בעקיפין, ב-50% או יותר באחד מאמצעי השליטה". מאחר ובתיבה זו לא הוסיף המחוקק את התיבה "לבד או יחד עם אחר", כפי שידע היטב לעשות כן הן בסעיף 75ב לפקודה והן בסעיף 85א עצמו לצורכי פריסת יריעת "יחסים מיוחדים" {היינו, אותה הלוואה בין חברה אחת לחברה אחת אחרת – עשויה להיתפס ברשת סעיף 85א כנוסחו בתיקון, כמובן, בהנחה שלהן אם משותפת ומערך החזקות של מעל 50% בכל אחת}, יהיה קשה לטעון, כי לצורכי החרגה מהוראות סעיף 85א כנוסחו בתיקון "מקבל ההלוואה הוא חבר בני אדם בשליטתו של נותן ההלוואה".

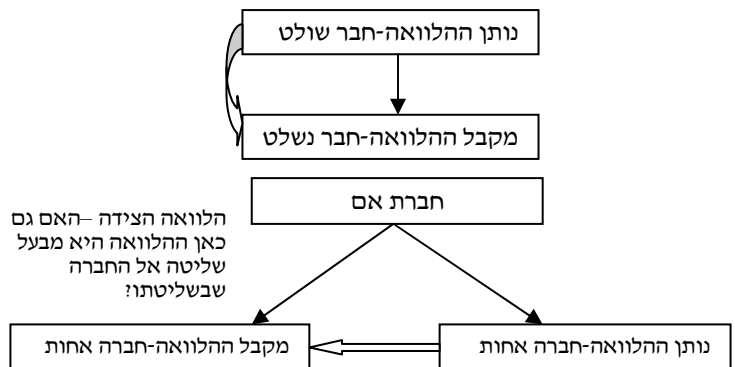
♦ ואולם, כפי שמתואר בתרשים מטה, ניקח מקרה שבו דווקא חברת האם היא ישראלית וחברת הבת שלה, מעניקת ההלוואה, גם היא ישראלית (במצב ההפוך – בו מי מהישראליות מקבלת ההלוואה, סביר כי רשויות המס לא תבקשנה לטעון אכיפת סעיף 85א שמשמעותו צבירת הוצאות רבית בישות הישראלית אשר קיבלה את ההלוואה). הרי כפי שכבר הוסבר, מחד יהיה קשה לטעון (אך לא בלתי אפשרי), כי מקבלת ההלוואה הינה בשליטת נותנת ההלוואה אך מאידך מאחר ויכלה חברת הבת לחלק לחברה האם כדיבידנד את הסכום המבוקש (בהנחה שמתקיימים התנאים המנויים בסעיף 126 לפקודה ורווחים אלו אינם בבסיס המס הישראלי) וזו, האם, יכלה להעניק את הסכום כהלוואה כנגד שטר הון. כלומר, קיימת שקילות הן בפן הכלכלי והן בפן המיסויי בין שתי פעולות אלו.

♦ ביום ה-20.12.10 **התפרסמה הצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה ("הפקודה")**, תיקון מס' 180 ("התיקון"). התיקון מפרט מספר שינויים בסעיפים העוסקים בהשלכות המס הנובעות מקיומן של יתרות בין חברתיות, סעיפים 3(ט) ו-3(י) ו-סעיף 85א לפקודה.

♦ התיקון מגיע בהמשך להודעות רשות המסים מיום 10 במרץ 2008 לפיה היא מכירה בכך ששטרי הון המונפקים בין חברות קשורות הינן מכשיר מימוני שכיח וכי בהתאם לקריטריונים מסוימים, הרי שהיא תמליץ להכיר בשטרי הון כהשקעה ולא כהלוואה, היינו, יתייתר הצורך למדוד תשואה בערכי שוק ולחייב במס בהתאם.
 ♦ ברשימה זו, נבקש לעסוק ב-2 נושאים עיקריים שמצאנו נכון שהינם חשובים לתאגידי רב לאומים, בדגש דווקא על סעיף 85א לפקודה.

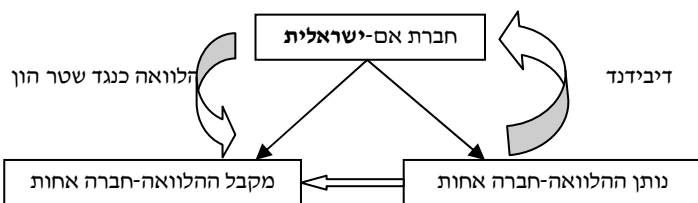
שטר הון אנכי לעומת שטר הון אופקי

♦ התיקון מציע להוסיף לסעיף 85א סעיף קטן ו' לפיו, תוחרג מתחולת סעיף 85א הלוואה שבין היתר; "מקבל ההלוואה הוא חבר בני אדם בשליטתו של נותן ההלוואה", דברי ההסבר מכוונים לשטר הון אנכי "ההלוואה היא מבעל שליטה אל החברה שבשליטתו". האם אפשרית פרשנות לפיה גם מתן הלוואות בין חברות בנות כנגד הנפקת שטר הון יכול ויסבול פרשנות זו?

♦ ובכן, דומה כי אין מחלוקת, כי המצב "הקל והברור" הוא מצב של "שטר הון אנכי" לפיו חברת אם מעניקה הלוואה לחברת בת (שתיהן תושבי מדינות שונות) וזו האחרונה מנפיקה שטר הון העומד בשאר התנאים המוצעים. והנה כי כן, במקרה בו החברה הנותנת הנה חברת תושבת ישראל, רשויות המס בישראל תכרנה במכשיר כמכשיר השקעה ולא תבקשנה לצבור הכנסות רבית בספרי הישראלית מעניקת ההלוואה.

♦ ואולם, האם גם הלוואות בין חברות בנות (להן חברת אם משותפת) אשר תעמודנה בשאר התנאים המוצעים – האם גם הן יוכלו ויוחרגו מתחולת סעיף 85א? ובכן, המצב אינו ברור.

♦ לסיכום, (דומה כי לא בכל מצב של מתן הלוואה ההנחה בכל ההלוואות נשוא דיון רשימה זו היא כי שאר התנאים המנויים בסעיף 85א בנוסחו בתיקון יתקיימו – בעיקר התנאים הנושאים אופי של "הלוואה נחותה", כגון הדרישה להיעדר תשואה כלכלית והדרישה לאורך חיים מינימאלי של 5 שנים) אופקית נקל יהיה לטעון החרגת סעיף 85א(ו)(1) כנוסחו בתיקון, ואולם בתרחישים בהם ניתן להראות כי מתן הלוואה בין חברתית המונפקת כנגד שטר הון (המקיימת את שאר התנאים המנויים בסעיף 85א כנוסחו בתיקון) הינה פעולה השקולה כלכלית ומיסויית להעברת הסכום במתווה של חלוקת דיבידנד שאינו מחויב במס והורדתו כנגד שטר הון מיד אחרי – לדעתנו סביר יהיה בתרחיש כזה לטעון החרגת סעיף 85א(ו)(1) כנוסחו בתיקון

צעדיו ולפעול

להזרמת כסף תמורת הנפקת מניות חלף הנפקת שטר הון.

2. **הגבלה על סוג המטבע** - לא ברור מדוע ביקש המחוקק להגביל את סוג המטבע למטבע מדינת התושבות על מנת לצאת מתחולת הוראות הסעיף. במקרים רבים ניתנות הלוואות לחברות בקבוצת חברות במטבע שאינו משקף את "מטבע מדינת התושבות של מקבל הלוואה", זאת במקרים בהם, למשל, משיקולים חשבונאים הוחלט, כי מטבע הפעילות של אותה חברת בת שונה מהמטבע הנהוג במדינה בה היא תושבת. במקרה זה, לכאורה, הלוואה בדולר ארה"ב לחברת בת בהולנד לא תהא לכאורה זכאית לצאת מתחולת הסעיף ואנו קוראים לתיקון אנומליה זו.

3. **רווח הון בהיעדר אקט של מימוש** - מעניין לראות חריג בדיני המס לפיו רווח הון יכול שיווצר בהיעדר אירוע של מימוש. הדבר עומד לכאורה בניגוד לתפיסת "יציאת נכס מרשותו של אדם" (ראו סעיף 88 לפקודה), בניגוד לגישת בתי המשפט (ראה עמה 1185/05 קליינר נ' פ"ש פתח תקוה - עמדת השופט מגן אלטוביה) וראה אף עמדתה של רשות המסים בעניין קיומו של הפסד הון כתוצאה מחילוט ערבות (ראה חוזר 39/92 הפסד הון במימוש ערבות).

4. **פירעון שטר הון לאחר 5 שנים אינו חלוקת דיבידנד** - סביר, כי תמונת הראי של האמור בסעיף הקודם היא הקטנת החשיפה הקיימת לפרשנות אפשרית לפיה אם שטר הון אינו מכשיר מימוני הרי שפירעונו (בתנאים המקיימים את הוראות סעיף 85א) דומה במהותו לחלוקת דיבידנד. לא תוכל רשות המסים לטעון, כי פירעון שטר הון כמוהו כחלוקת דיבידנד, מקום בו היא מבקשת לסווג חלק מהכנסות הנובעות מאירוע פירעון כאירוע שבהון.

5. **אי בהירות במישור המיסוי הבינלאומי** - העובדה כי בעת פירעון שטר הון, קיימת אפשרות כי רכיב מסוים שהינו הפרשי שער יסווג בדין המס הישראלי כרווח הון, ואולם מאחר והצד השני הוא חברה תושבת חוץ עולות שאלות כמו סיווג ההכנסה וזכויות מיסוי בהתאם לאמנה. לדוגמא: נניח חברת אם ישראלית העניקה הלוואה לחברה בת זרה ובהתאם לאמנה למניעת כפל מס בין מדינת ישראל לאותה מדינה, זכות המיסוי ביחס לרווחי הון הינו של חברת הבת בלבד?

◆ **הערת מערכת: אנו תקוה שהמחוקק ורשות המסים יקדישו תשומת ליבם לאמור לעיל בטרם תהפוך ההצעה לחוק.**

בהקשר זה נציין, כי קיימת שאלה "בצריך עיון" והיא האם הנפקת שטר הון מהחברה האחות המקבלת את הלוואה אל החברה האחות שהעניקה את הלוואה - האם פעולה זו מנוגדת לדיני החברות באשר היא "עלולה" לשנות את מאזן האחזקות - לדעתנו התשובה שלילית, מאחר שגם בדין הכללי { שטר הון מוזכר בצו הבנקאות (ערבות והתחייבויות אחרות על חשבון לקוחות), התשל"ה-1975 } בישראל וגם בדינים זרים נהוג לראות בשטר הון "כזה" כאל הלוואה נחותה היינו מחד סביר שיוצג בדוחות הכספיים במסגרת ההתחייבויות לזמן ארוך אך מאידך אינו משנה את חלוקת ההון המונפק של החברה המנפיקה ובכך אינו משנה את הבעלות.

הפרשי שער והקשר אל חלק ה לפקודה - דברי ביקורת

◆ התיקון מוסיף ומפרט כחלק מהתנאים הנדרשים על מנת שהלוואה תוחרג מתחולת סעיף 85א לפקודה, כי הלוואה לא תישא כל תשואה מכל סוג שהוא ולעניין זה אף אם הלוואה נקובה במטבע שאינו שקל חדש יוצרו הפרשי שער - הרי שאלו לא ייחשבו כתשואה (שוב, אנו רואים את אותו עיקרון החוזר כחוט השני גם במסגרת הוראות סעיף 3(י) לפקודה כנוסחו כיום - כי המטרה להחריג יתרות שהן במהותן השקעה לטווח ארוך ושלא נועדו לייצר למעניק הלוואה הכנסות מימון מכל סוג שהוא).

◆ והנה מוצע להוסיף לסעיף 85א - סיפא יוצאת דופן במהותה; כך שהפרשי שער כפי שהוסברו לעיל (ושלא נחשבו כתשואה) יוכפפו להוראות חלק ה' לפקודה, היינו, ייחשבו כרווח או הפסד הון לפי העניין.

לא זו בלבד שהקשר המוצע אל חלק ה' תמוה, אלא שלדעתנו קשר כזה, למצער, עלול ליצור מספר תקלות מס, כדלקמן:

1. **תחולה רטרואקטיבית** - נניח וחברת אם מעניקה הלוואה לחברה בת ביום ה-1 בינואר 2008 תמורת הנפקת שטר הון על סך 100 דולר (=400 ₪), אומנם שטר הון זה צריך לעמוד 5 שנים כדי למנוע תחולת סעיף 85א, ואולם תארו, מצב שלאחר 5 שנים חברת הבת תפרע את שטר ההון תמורת סכום של 100 דולר (=500 ₪). משמעות הוראות המעבר לתיקון (ראו סעיף 4 להצעת החוק) היא שחברת האם תחויב במס בשל רווח הון שנצמח לה כבר החל מיום 1 בינואר 2008. במובן מסוים יש בכך תחולה רטרואקטיבית הפוגעת בנישום שיכל לכלכל את

העיתון המקצועי לענייני מסים

לא ניתן "לפתוח" שומת מס של שנה "סגורה"
עא (ת"א) 2362-08 שלמה אייזנברג נ' טי.טי.אי תים אינטרנשיונל בע"מ

העובד המנוכה לא כלל כלל ועיקר את "אירוע המס" בשומתו ולא ציין את ההכנסה החייבת במס. אזי, אכן אין בהסכם עמו, להעלות או להוריד כי לא ניתנה "ההזדמנות" לפקיד השומה להידרש כלל ועיקר להכנסה זאת.

מנגד, אם ההכנסה נכללת, אם כי בשיעור שונה, לרבות לאור מחלוקת בדבר אופן חישובה, אזי הסכם ופשרה עם העובד, שם קץ למחלוקת זאת.

◆ **כב' השופט ישעיהו שנלר קבע**, כי לא ניתן יהיה "לפתוח" את הסכם השומה הסופית של העובד ובעקיפין יימצא העובד שיכול וויתר מצידו הוא, על טענות אלו או אחרות במסגרת השגת ההסדר, נדרש לשלם את אשר בזמנו לא נדרש.

השופט קיבל את הערעור באופן חלקי. מכל אשר חויב המערער לשלם למשיבה, יופחת 50% ורק את היתרה יהיה חייב המערער לשלם למשיבה.

◆ **השופט ד"ר קובי ורדי סבור**, כי יש לדחות הערעור ואין מקום לחלוקת אחריות בין הצדדים או לפטור של המערער מאחריות.

◆ **השופטת רות לבהר שרון**, סבורה, כי דין הערעור להתקבל, אבל אין מקום להטלת אשם תורם על המערער. **כב' השופטת קבעה**, כי אין מקום להתערב בקביעותו העובדתית של בימ"ש קמא. ואולם, בימ"ש קמא לא קבע שהמערער **הסכים או התחייב** לשלם סכום מס נוסף, או לשפות את החברה על כל מס שתתחייב לשלם בהסדר פשרה, וגם אין כל קביעה עובדתית, כי המערער הסמיך את המשיבה לפעול בשמו או להגיע להסדר פשרה שיחייב אותו. יתרה מזאת, המערער גם לא היה שותף להסדר הפשרה, ולא נתן הסכמתו לפשרה אליה הגיעו הצדדים.

◆ המערער לא יכול היה למנוע את דרישת פקיד השומה לתוספת מס **מהמשיבה** לגבי האופציות שלו, אולם הוא טען כל הזמן שהוא הגיע **להסדר סופי** עם שלטונות המס, והשומה שלו סופית, ומשכך, חל סעיף 167 (ב) לפקודת המיסים, ולכן לא ניתן לדרוש ממנו כל תוספת. אומנם הוא ידע והיה מודע לכך שיש דרישה **מהמשיבה** לתוספת מס, אך הוא לא נתן הסכמתו ולא התחייב לשלם כל תוספת שהיא, והמשיבה היתה צריכה לתמוך בדעתו, לפיה השומה סופית.

התוצאה:

◆ הערעור התקבל באופן חלקי.

ניתן ביום 29.12.10

ב"כ המערער: עוה"ד בן-בסט, עו"ד שגיב ועו"ד שניר ממשרד פישר בכר חן אוריון
ב"כ המשיבה: עו"ד בן-חורין

◆ המערער היה "בעל שליטה" במשיבה ושימש כיו"ר הדירקטוריון שלה, בשכר. למערער הוקצו אופציות לרכישת מניות המשיבה. המערער מימש חלק מהאופציות נשוא ההקצאה.

המערער חתם על הסכם פשרה עם רשויות המס לגבי התייחסות להטבה המגולמת באופציות שמומשו.

לאחר מכן, בוצעה אצל המשיבה ביקורת ניכויים, בה נמצא, כי המשיבה ניכתה מס בחסר, מהכנסתו של המערער ממימוש האופציות.

◆ המשיבה חישה את ההכנסה כהפרש בין מחיר מימוש האופציה לבין מחיר המניה במועד בו מסר המערער את הודעתו על רצונו לממש את האופציה, וביחס להפרש זה חישה את המס שניכתה בזמנו. עמדת רשויות המס הייתה, כי ההכנסה היא נגזרת מההפרש בין מחיר מימוש האופציה ובין מחיר המניה במועד בו שילם המערער את מחיר המימוש בפועל, הכנסה גבוהה יותר נוכח עליית מחיר המניות. המשיבה הגיעה להסכם פשרה עם פקיד השומה.

◆ **המשיבה דרשה** מהמערער לשפותה בסכום הניכוי הנוסף, ומשסירב, הגישה המשיבה את תביעתה.

עמדת המערער היא, כי שומת המס לשנת 2001 הפכה סופית והיא שנה "סגורה" לאור הסכם המערער, כך שלא ניתן היה עוד לחייבו.

◆ **לשיטתו של המערער**, סעיף 167(ב) לפקודה מקנה לפקיד השומה סמכות להוציא למנכה שומת ניכויים, אף מקום ששומת המנוכה היא סופית, אך ורק אם ההכנסה נשוא השומה לא נכללה בדו"ח המס או בשומה של המנוכה. לטענתו, הכנסתו ממימוש האופציות, נכללה בשומתו הסופית ולכן לפקיד השומה לא הייתה סמכות להוציא את שומת הניכויים.

◆ **טענת המשיבה**, כי לא די היה בסופיות שומת המערער לשנת 2001, כדי לשלול את סמכותו של פקיד השומה להוציא למשיבה שומת ניכויים, ביחס להכנסת המערער. ההתייחסות של המערער להטבה הכספית המגולמת במימוש האופציות, אינה עונה על הדרישה בסעיף 167(ב) לפקודה, ואינה מקימה מחסום בפני שומת הניכויים.

ביהמ"ש המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כביהמ"ש לערעורים אזרחיים - כב' השופט ישעיהו שנלר, השופט ד"ר קובי ורדי, השופטת רות לבהר שרון:

◆ **כב' השופט ישעיהו שנלר ציין**, כי מיסוי הקצאת האופציות ומימושן אצל עובדי המשיבה, למעט אצל המערער ושותפו, נעשה במסלול סעיף 102 לפקודה, באמצעות הקצאת האופציות לידי נאמן.

חובת הניכוי במקור, לגבי ההטבה המגולמת באופציות שמומשו על ידי המערער ושותפו, חלה על המשיבה.

◆ **לדעת כב' השופט ישעיהו שנלר** גישת המערער ראויה יותר. פתיחת השומה תתאפשר, מקום שבו

העיתון המקצועי לענייני מסים

חיוב בכפל מס של 50 מיליון ₪ בגין הרשעה בפלילים ע"מ 10-01-19899 בן דוד נ' מדינת ישראל

במנגנון משומן והפעלת למעלה מ-10 חברות לשם הפצת חשבוניות פיקטיביות במטרה להונות את רשות המיסים, תוך גרימת נזק רחב לקופה הציבורית. לפיכך טענו כי אחת מהמטרות של כפל המס היא תכלית הרתעתית אשר מקבלת משנה תוקף כאשר הרקע להוצאת החשבוניות הוא ניסיון להונות את רשויות המס, כפי שהיה במקרה הנוכחי. עוד נטען ע"י המשיב, כי המערערים הודו במשותף ובביצוע בצוותא בהוצאת החשבוניות, מבלי שערכו כל הפרדה ביניהם ולכן הטיל עליהם המשיב את תשלום כפל המס ביחד ולחוד. מסעיף 8 א לכתב האישום המתוקן עולה, כי המערערים יחד הוציאו חשבוניות מס פיקטיביות שסכום המס הגלום בהם הוא כ-22 מיליון ₪ וחשבוניות נוספות שסכום המס הגלום בהם הוא כ-16 מיליון ₪. מגזר הדין אף עולה, כי המערער 1 היה המתווה של הפעילות העברנית ויתר הנאשמים, בניהם המערער 2, ביצעו את העבירות המפורטות בכתב האישום בצוותא.

ביהמ"ש המחוזי בת"א - כב' הש' ד. קרת-מאיר:

◆ ביהמ"ש קבע, כי המערערים הודו בכתב האישום המתוקן, אשר ייחס להם, כאמור, עבירות של ביצוע תוכנית עברנית רבת היקף במטרה לרמות במזיד ולהונות את מנהל רשות המיסים ואת המוסד לביטוח לאומי, בכוונה לקבל לזידהם שלא כדין סכומים ניכרים מהקופה הציבורית, וזאת באמצעות חשבוניות פיקטיביות אשר לגבי חלק ניכר מהם הוצאו ההודעות בדבר כפל המס.

◆ סכום החשבוניות הפיקטיביות הינו כאמור בסכומים של מאות מיליוני שקלים. ופעולתם המסיבית של המערערים כפי שתוארה בכתב האישום ובגזר הדין מביאה בהכרח למסקנה כי צדק המשיב לחלוטין כאשר חייב אותם, ביחד ולחוד, בהודעת כפל המס, בגין סכומי המס הגלומים בחשבוניות הפיקטיביות אשר נכללו בכתב האישום המתוקן.

◆ ביהמ"ש קבע, כי לטענה הבלתי מוסברת, אשר איננה עולה כאמור בקנה אחד עם כתב האישום המתוקן, עם ההודאה באמור בכתב האישום ובתיאור המפורט המצוי הן בהכרעת הדין והן בגזר הדין – אין כל בסיס.

התוצאה:

◆ הבקשה התקבלה והערעור נדחה.

ניתן ביום 13.12.10

ב"כ המערער: עו"ד אבי גרוס

ב"כ המשיב: עו"ד ד קרן יזדי-סופר

◆ מדובר בבקשה מטעם המדינה למתן פסק דין הדוחה את הערעור שהוגש על הודעת כפל מס בסך 52,940,584 ₪ בגין הוצאת חשבוניות מס שלא כדין לתקופה שבין אוקטובר 04 לדצמבר '08, אשר הטיל המשיב על המערערים מתוקף סמכותו הקבועה בסעיף 50 (א) לחוק מס ערך מוסף תשל"ו – 1975 (להלן: "החוק"), לנוכח פסק דין מרשיע וחלוט אשר ניתן בתיק פלילי 40099/08 **מדינת ישראל נ' יניב בן דוד והראל בן דוד (להלן: "המערערים")**.

◆ הבקשה הוגשה על פי הוראות סעיף 42א(א) לפקודת הראיות, הקובע, כי מסקנות וממצאים של פסק דין חלוט במשפט פלילי המרשיע נאשם, יהיו קבילים במשפט אזרחי כראייה לכאורה של האמור בהם.

◆ **המשיב ציין**, כי כבר נקבע שהיה והוגש ערעור על תשומת מס תשומות, והעוסק הורשע על פסק דין חלוט על סמך מסמכים הנחזים כחשבונית מס - די בהרשעה על מנת להביא לדחיית הערעור. וכי, פסק הדין המרשיע את המערערים משמש כראייה לכאורה נגדם ושומט את הקרקע תחת טענות המערערים בהליך הנוכחי.

◆ במסגרת הודעת הערעור התייחסו המערערים באופן מפורש להודעת המשיב בעניין כפל מס, בסכום של 52,980,584 ₪. **המערערים** העלו טענות שונות כנגד החיוב בהודעת כפל המס וכנגד חישוב הסכומים המופיעים בהודעת כפל המס. עוד נטען כי המערערים סבורים כי מאחורי הודעת כפל המס מסתתר מסע דיג טאקטי אשר עושה המשיב.

◆ בנוסף, בתגובה לבקשה למתן פסק דין, העלו המערערים את הטענה, כי אין מקום לחיוב הכולל של "אחד בעד כולם וכולם בעד אחד" וכי יש לקבל את עמדת המערערים לגבי גובה החוב וכי סכום המע"מ המיוחס למערער 1 הוא כ-2.8 מיליון ₪ ואילו סכום המע"מ המיוחס למערער 2 הוא 2.6 מיליון ₪. עוד נאמר, כי פסק הדין התייחס לחמישה נאשמים והמערערים מבקשים, כי בית משפט ייקבע מה חלקם בכפל המס.

◆ עוד התבקש ביהמ"ש לזמן את הצדדים לדיון. ביהמ"ש זימן את הצדדים לדיון וב"כ המערערים בחר שלא להתייצב. בתגובה ביהמ"ש קבע כי העובדה שקיימת שביבת פרקליטים אינה אמורה למנוע מב"כ המערערים להתייצב לדיון ללא כל הודעה. ובכל מקרה, ניתנה החלטה, כי הבקשה תידון על פי החומר המצוי בפני בית משפט.

◆ **בתגובת המשיב** נטען, כי הוא מתפלל על התגובה הלקונית של המערערים, העומדת בסתירה מוחלטת לכתב האישום המתוקן והכרעת הדין המבוססת על הודאת המערערים בכתב האישום המתוקן. כתב האישום עוסק בחשבוניות פיקטיביות בסכומים עצומים ובוודאי לא בסכומים המצויים בתגובה שכלל לא ברור מה בסיסם. כתב האישום המתוקן, אשר המערערים הודו במעשים ובעבירות המפורטות בו, מלמד על פעילות בעלת היקף עצום תוך שימוש

שחררו הכספים של קובי פרץ

ביום חמישי 23.12.2010 התקיים בבנימ"ש השלום בירושלים ע"י כב' השופטת דורית פיינשטיין דיון בבקשה שהגישו ב"כ של קובי פרץ, עוה"ד חיים לוי ואודי ברזילי, לשחרר את הכספים שנתפסו אצל קובי פרץ בזמנו. לאחר דיון שהתקיים הסכימה המדינה לקבל את בקשת ב"כ של פרץ, וביהמ"ש קבע, כי הכספים שנתפסו יופקדו בחשבונו של קובי פרץ, בפקיד השומה האזרחי עד להשלמת הדיון האזרחי באשר לשומות של קובי פרץ. דהיינו המדינה הסכימה להחזיר לקובי פרץ את כל הכספים שנתפסו, הסכום ייכנס לקופת מס הכנסה יופקד ברשות המסים, ויזקף על חשבון חוב המס האזרחי של פרץ, ככל שייקבע שיש חוב שכזה. עו"ד חיים לוי מסר בתגובה, כי הוא מברך את רשות המיסים על ההסכמה מטעמם ומקווה שלאור החלטת בימ"ש, תיסלל הדרך להגיע להסכמות משותפות ביתר המחלוקות.

פ"ש נצרת עם הפנים לקהילה

לקראת חג המולד וראש השנה האזרחית, חילקו עובדי משרד השומה נצרת, שמיכות לילדים החוסים במנזר בציפורי. הפרויקט נעשה במסגרת עבודת ועדת ההיגוי לאיכות ומצוינות והקשר לקהילה, במשרד השומה נצרת, בראשות פקיד השומה, ניסן משה. בכסף שאספו רכשו עובדי המשרד שמיכות חמות לילדים חוסים במנזר בציפורי, מעון לילדים ממשפחות קשות יום. המפגש עם הילדים, כך העידו עובדי המשרד, היה מרגש עד דמעות. המקום, המשמש לילדים בית, נקי ומטופח למשעי וניכרת בו האהבה והזמן המושקעים בילדים. במקום צוות מקצועי מיומן ומסור וכן מספר נזירות המסייעות בטיפול בילדים. לדברי העובדים ביקור זה פתח בפניהם חלון הזדמנויות לתמוך בקהילה נזקקת ו"מקום בו לתת זה בעצם לקבל".

חשיפת חשבונותיו של גאידמק

במהלך משפט וינרוט - ויטה קיבל כב' השי' גלעד נויטל מביהמ"ש המחוזי בת"א, את בקשת התביעה והוציא צו המורה לחברת הנאמנות של בנק הפועלים להמציא מסמכים ומידע הנוגעים להפקדת 450 מיליון ש"ח בחשבונות, שבהם הוסתרה כביכול זהותו של גאידמק כבעלים. זאת בשביל שניתן יהיה לבחון את התזה של התביעה לפיה גאידמק לא נרשם כבעל החשבון מחשש לחילוט הכספים.

מבצע "פנאי פלוס" בשרון

ביום חמישי האחרון, ערך בשעות הערב והלילה משרד השומה כפר סבא ביקורות ניהול ספרים במסגרת מבצע שכונה "פנאי פלוס". מטרת המבצע הייתה יצירת הרתעה באמצעות עריכת מספר רב של ביקורות על פני שטח נרחב בעת ובעונה אחת. כ- 50 עובדים ממשרד השומה כפר סבא וממשרדי שומה נוספים ברחבי הארץ, בתגבור חוקרי מס הכנסה ושוטרים ערכו 80 ביקורות בערים כפר סבא, רעננה, הוד השרון, הרצליה ורמת השרון. הביקורות התמקדו בעסקים שהפעילות בהם ערה במיוחד בשעות הערב בכללם פיצועיות, בתי קפה, קונדיטוריות, מסעדות ופאבים, כמו-כן בוקרו אסטרוולוגים, מכוני ספא, צימרים וחדרי אירוח. הממצאים - אי רישום תקבולים ב- 30% מהעסקים וליקויים מהותיים ב- 21% מהעסקים. הביקורות היו החוליה האחרונה בשרשרת מבצעי אכיפה והרתעה שערך המשרד בשבוע האחרון של חודש דצמבר נגד סרבני גבייה, אי העברת ניכויים ואי הגשת דוחות בשיתוף עם משרד חקירות מס הכנסה תל-אביב והיחידה הארצית לאכיפת הגבייה. במסגרת פעולות האכיפה הוסדרו חובות בסכום כולל של כ - 2.4 מליון ש"ח. בפעילות האכיפה נגד סרבני הגשת דוחות נחקרו 32 סרבנים, הוגשו 28 דוחות, הוטלו קנסות מנהליים בסך כולל של כ- 127,500 ש"ח. תשעה מקרים של סרבני הגשת דוחות הועברו להגשת כתבי אישום. לדברי רו"ח מירי סביון, פקידת השומה כפר סבא, בעלי העסקים הופתעו מהפעילות ביום חמישי בשעות הלילה, בפרט בחדרים להשכרה על בסיס שעותי. תיקים בהם נמצאו ליקויים ישולבו בתכנית העבודה השומה ותיקיים בהם נמצאו ליקויים חמורים יועברו להמשך טיפול בחקירות מס הכנסה תל-אביב.

פחות בירוקרטיה ברשות התאגידים

לאחרונה החליט האגף לאיכות ומצוינות בשירות המדינה לקיים הליך תחרותי, במסגרתו תבחרנה יחידות בעלות הישגים מיוחדים בתחום ההתייעלות וצמצום הבירוקרטיה, זאת, בין היתר, בשל החשיבות הרבה שבהתמקדותן של יחידות ממשלתיות בהנהגת יוזמות משמעותיות של חסכון ושיפור השירות. ועדת השיפוט העליונה החליטה להעניק את אות ההוקרה ליחידות המצטיינות בהתייעלות ובצמצום הבירוקרטיה לשנת - 2009, לשתי יחידות ממשרד המשפטים: **רשות הפטנטים ורשות התאגידים.**

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416 - פקס. 03-6953991 - masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי
 טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.